

יִבְיֹמָא תְּמִינָאָה יִסַּב תְּרִין אַמְרִין שְׁלָמִין
וְאִמְרָתָא חֲדָא בַּת שְׁתָּא שְׁלָמְתָא וּתְלָתָא
עֲסְרוֹנִין סְלִתָּא מְנַחְתָּא דְּפִילָא בְּמִשַׁח וְלָגָא
חַד דְּמִשְׁחָא :

(א) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִם וּכְבֹשֶׁה
אֶחָת בַּת־שָׁנְתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן:

רש"י: « וּכְבֹשֶׁה אֶחָת • לַחֲטָאת. וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים • לְנִסְכֵי שְׁלֹשָׁה כִּבְשִׁים הַלְלוּ, שְׁחֲטָאתוּ וְאַשְׁמוּ שֶׁל מִצְרַע
טְעוּנִין נְסָכִים (סוטה טז). » וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן • לְהִזוּת עָלָיו שְׂבַע וְלִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל תְּנוּפָה אֲזָנוֹ וּמִתֵּן בְּהוֹנוֹת.

יא וַיִּקֶּם כִּהְנָא דְּמַדְפִּי יֵת גְּבָרָא דְּמַדְפִּי
וַיְתַהוֹן קָדָם יְיָ בַּתְּרַע מִשְׁפָּן זִמְנָא :

(יא) וַהֲעֵמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהֵר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהֵר
וְאַתֶּם לִפְנֵי יְהוָה פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד:

רש"י: « לִפְנֵי ה' • (מנחות צא. כלים פ"א) בְּשַׁעַר נִקְנוֹר וְלֹא בְּעִזְרָה עֲצֻמָּה, לְפִי שֶׁהוּא מַחֲסֵר כְּפוּרִים.

יב וַיִּסַּב כִּהְנָא יֵת אַמְרָא חֲדָא וַיִּקְרַב יֵתָה
לְאַשְׁמָא וַיֵּת לָגָא דְּמִשְׁחָא וְאַרְיִים יְתַהוֹן
אַרְמָא קָדָם יְיָ :

(יב) וְלִקַּח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ
לְאַשֶׁם וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה:

רש"י: « וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֶׁם • יִקְרִיבֵנוּ לְתוֹף הַעֲזוּרָה לְשֵׁם אֲשֶׁם. וְהִנִּיף • שֶׁהוּא טְעוּן תְּנוּפָה חִי. וְהִנִּיף
אֹתָם • אֶת הָאֲשֶׁם וְאֶת הַלֹּג.

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

שֶׁמֶן נִפְרָד הַבָּא לְצוּרָה הַדְּבָרִים
הָאִמּוּרִים לְהֵלֵן: « לְהִזוּת עָלָיו בְּאַצְבַּע
שְׂבַע פְּעָמִים (פסוק טז), וְלִיתֵן מִמֶּנּוּ עַל
תְּנוּפָה אֲזָנוֹ, וְעַבּוּר מִתֵּן בְּהוֹנוֹת (פסוק יז)
(רא"ם): תורה יא
(יא) לִפְנֵי ה' פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד. בְּכֹל
מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בו' לִפְנֵי ה', הָרִי שְׂבָבִית
הַמְקַדֵּשׁ הַכּוֹנֵנָה הַיָּא בְּתוֹף הַעֲזוּרָה
שֶׁהִיא לִפְנֵי קוֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, אוּלָּם כָּאֵן
הִיָּה הַמִּצְוָרַע עוֹמֵד בְּשַׁעַר נִקְנוֹר,
שֶׁהוּא שַׁעַר הַעֲזוּרָה, וְלֹא הִיָּה עוֹמֵד
בְּעִזְרָה עֲצֻמָּה וְכִמּוֹ כּוֹן בְּמִשְׁכָּן, לֹא
הִיָּה עוֹמֵד אֶלָּא בְּפִתַּח חֲצַר אוֹהֶל
מוֹעֵד, וְלֹא בְּפִתַּח אוֹהֶל מוֹעֵד עֲצֻמוֹ,
כְּפִירוּשׁוֹ שֶׁל 'לִפְנֵי ה' פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד'
בְּכֹל מְקוֹם]. לְפִי שֶׁכָּל זִמְנָן שְׂלֵא
הִקְרִיבוּ אֶת קְרָבֹתָיו הָרִי הוּא מְחוּסֵר
כְּפוּרִים, וְחֻיִּיב כְּרַת עַל הַכְּנִיסָה
לְעִזְרָה. וּמְקוֹם שַׁעַר נִיקְנוֹר נִחְשָׁב
כְּלִפְנֵי ה' אֶף־עַל־פִּי שְׂלֵא נִתְקַדֵּשׁ
בְּקִדּוּשַׁת הַעֲזוּרָה, לְפִי שֶׁהוּא פִּתַּח
הַעֲזוּרָה, וּמְכוּוֹן כְּנֶגֶד קוֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
(סוטה ח) (גרא, ש"ט): תורה יב

(יב) וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאַשֶׁם. וְהִקְרִיב
הָאִמּוּר כָּאֵן אֵין פִּירוּשׁוֹ הַקְּרִיבָה עַל
גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁכֵּן הוּא מוּסָב גַּם עַל

לְנִסְכֵי שְׁלֹשָׁה כִּבְשִׁים הַלְלוּ - עַבּוּר
מִנְחַת־נְסָכִים לְכֹל אֶחָד מִשְׁלֹשַׁת
הַכִּבְשִׁים, לְעוֹלָה לַחֲטָאת וְלְאַשֶׁם,
עֲשְׂרוֹן לְכֹל אֶחָד [שֶׁכֵּן שִׁיעוּר הַסּוּלָת
בְּכֹל מִנְחַת־נְסָכִים שֶׁל כִּבְשׁ הוּא
עֲשְׂרוֹן אֶחָד, כְּאִמּוּר בְּפִרְשַׁת הַנְּסָכִים
(במדבר טו, ז), וּמִתוֹף שֶׁהוֹצֵרְכוּ כָּאֵן
לְשֹׁלֶשׁ עֶשְׂרוֹנִים סוּלָת, הָרִי שְׂעַם כֹּל
קָרְבָן הִיָּתָה בָּאָה מִנְחַת־נְסָכִים שֶׁל
עֲשְׂרוֹן]. לְפִי שְׁחֲטָאתוֹ וְאַשְׁמוֹ שֶׁל
מִצְוָרַע טְעוּנִין נְסָכִים, וְשׁוּנִים הֵם
מִכֹּל הַחֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת שְׂאִין מִקְרִיבִים
עִמָּם מִנְחַת־נְסָכִים. כִּי כֹל חֲטָאת
וְאַשֶׁם מִכִּיּוֹן שֶׁהֵם גָּאִים לְכַפֵּר עַל
חֲטָא, לְפִיכָּךְ אֵין מִקְרִיבִים עִמָּם
נְסָכִים, כְּדִי שְׂלֵא יִהְיֶה קְרָבֵנוּ שֶׁל חוּטֵא
מְהוּדָר, אֲבָל קְרָבֹת הַמִּצְוָרַע אֵינָם
בָּאִים לְכַפֵּר עַל חֲטָא אֶלָּא לְטַהֵר
מִטּוּמְאָה (מנחות צא) (הכורין):

וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן. 'לֹג שֶׁמֶן' זֶה אֵינוֹ
בְּכֹלל הַשֶּׁמֶן הָאִמּוּר לִפְנֵינוּ מְנַחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן, הַמוּבָא עַבּוּר מִנְחוֹת
הַנְּסָכִים לְשִׁלְשַׁת הַקְּרָבֹת [שֶׁכֵּן
שִׁיעוּר הַשֶּׁמֶן בְּמִנְחַת־נְסָכִים שֶׁל כִּבְשׁ
הוּא רְבִיעִית הֵהִיּוּן - שְׁלֹשָׁה לֹגִין
(במדבר טו, ז; ורש"י שמות כט, ט), אֶלָּא זֶהוּ

לְאֵלוֹ שְׁפִירְטָם הַכְּתוּב, וּבִכְרָה בָּא
הַכְּתוּב לְהִבְיָא (לְרִבּוֹת) כֹּל מְקוֹם
כְּפִי שַׁעַר וְנִרְאָה - כֹּל שַׁעַר הַמִּצְוָרַע
שֶׁהוּא בְּמְקוֹם שֶׁל קִיבוּץ שִׁיעוּר רַב,
וְהוּא נִרְאָה לְעֵין, כְּדוּגְמַת הַשִּׁיעוּר
בְּאוֹתָם הַמְקוּמוֹת שְׁפִירְטָם הַכְּתוּב,
שֶׁמְקוּבָץ שֶׁם שִׁיעוּר רַב וְהֵם נִרְאִים
לְעֵין. וּבִכְרָה מִיַּעַט הַכְּתוּב אֶת שַׁעַר בֵּית
הַשְּׁחִי וְהַשִּׁיעוּר שֶׁבְּתוֹף הָאֵף, שְׂאִין
צְרִיף לְגִלְחָם לְפִי שְׂאִינָם נִרְאִים, וְאֶת
הַמְקוּמוֹת שְׂאִין בְּהֵם כִּינוּס שִׁיעוּר, כְּגוֹן
שַׁעַר הַיָּדִים וְהַרְגְּלִים (סוטה טז): תורה י
(י) וּכְבֹשֶׁה אֶחָת. שְׁנֵי כִבְשִׁים (וְכָרִים)
וּכְבֹשֶׁה אֶחָת (נִקְבָּה) מִקְרִיב הַמִּצְוָרַע
לְשֹׁלֶשׁ קְרָבֹת אֵלוֹ: אֲשֶׁם, עוֹלָה
וְחֲטָאת; וּכְבֹשֶׁה הִיא זו הַנְּקִרְבַת
לַחֲטָאת. כִּי מֵאַחַר שֶׁנִּתְפַּרֵּשׂ שֶׁכִּבְשׁ
אֶחָד נִקְרַב לְאַשֶׁם, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְהֵלֵן
(פסוק יב), וְכֵן מוּכַח שֶׁהַכִּבְשׁ הַשְּׁנִי נִקְרַב
לְעוֹלָה, שֶׁכֵּן קָרְבַן עוֹלָה אֵינוֹ בָּא אֶלָּא
מִן הַזֶּכֶר (לעיל א, א), הָרִי שֶׁהַכִּבְשֶׁה הִיָּתָה
קְרִיבָה לַחֲטָאת (רא"ם, גו"א):

וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן. אֵין זֶה מִנְחָה אֶחָת שֶׁל שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרוֹנִים סוּלָת הַבָּאָה בְּפִנֵי עֲצֻמָּה,
אֶלָּא שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים אֵלוֹ בָּאִים